

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิต

การเรียนรู้แบบร่วมมือกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับผู้เรียน

Collaborative Learning Based on Differentiated Instruction for Students

วลิดา อุ่นเรือน^{*}, Dr.Keith D. Aytch^{**}

Walida Ounraun^{*}, Dr.Keith D. Aytch^{**}

(Received : July 11, 2021 / Revised : July 21, 2021 / Accepted : October 29, 2021)

บทคัดย่อ

การศึกษาในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รวมถึงผู้เรียนที่มีความแตกต่างและหลากหลาย ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีพัฒนาให้เท่าทันกับยุคสมัย มีการประยุกต์ความรู้ และบูรณาการศาสตร์ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และผู้สอนเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งที่มีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนที่แตกต่างหลากหลายในยุคปัจจุบันให้สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนในห้องเรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพสูงสุด ผู้สอนต้องเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อผู้เรียนที่แตกต่างในห้องเรียน มีความใส่ใจต่อการเตรียมกระบวนการกิจกรรมอย่างละเอียดรอบคอบ มีความสนใจผู้เรียนรายบุคคล เพื่อจะสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการวางแผนในการวัดและประเมินผลที่มีความหลากหลายและยุติธรรม เพื่อสามารถนำผลการประเมินนั้นมาปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนการสอนต่อไป โดยผู้เขียนเล็งเห็นคุณค่าและความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับผู้เรียน (Collaborative Learning Based on Differentiated Instruction for Students) ซึ่งมีคุณลักษณะที่มุ่งเน้นจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในท่ามกลางความแตกต่างและหลากหลายของผู้เรียน ทั้งด้านความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน และยังเป็นการนำความสามารถที่แตกต่างกันมาส่งเสริมสนับสนุนกันและกันในการทำงาน เป็นการพัฒนาความสามารถของตนเองและเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งหากผู้สอนในยุคปัจจุบันสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนและการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้นั่นเอง

คำสำคัญ: กระบวนการเรียนการสอน, การเรียนรู้แบบร่วมมือ และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

^{*}อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิต

^{**}Dr. Evergreen Valley College California

Abstract

The current study has been rapidly changed, including learners who are different and diverse. The teaching and learning process need to be developed to be up-to-date. The application of knowledge and integration of science to suit the context of learners and instructors plays an important role in arranging the teaching and learning process for different learners today, and allows students to apply the knowledge learned in the classroom to their daily life with the highest quality. Teachers must recognize the importance of arranging learning activities that respond to different learners in the classroom, and also pay attention to the preparation of the activity process thoroughly. Teacher should focus on individual learners for the quality of teaching and learning activities and planning for diverse and fair measurements and assessments so that the results of the assessment can be used to improve and develop the teaching and learning process further. The authors recognize the value and importance of Collaborative Learning Based on Differentiated Instruction which has features that focus on activities for diversity learners to learn together in terms of their needs, interests and abilities. It also brings them together with the different talents to support each other in their work. It is to develop the ability of oneself and friends in the group. If teachers can organize quality of learning activities, students will be successful in learning and apply them in real life.

Key Words: Teaching process // Collaborative Learning // Differentiated Instruction

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันควรมุ่งเน้นกระบวนการที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่แตกต่างกันได้รับการพัฒนาความสามารถผ่านเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย (Tomlinson, C., 2001) ซึ่งการส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนในยุคปัจจุบันในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง ผู้เรียนควรมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นอย่างลึกซึ้ง จึงจะสามารถเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนควรได้รับการปลูกฝังเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ความเห็นอกเห็นใจเพื่อนของตนในห้องเรียน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในความต่างนั้น เนื่องจากผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่แตกต่างกันไป มีบุคลิกภาพและลักษณะพฤติกรรมที่ต่างกันไป ดังนั้น ผู้เรียนทุกคนจึงควรเข้าใจถึงการนำความสามารถของตนไปช่วยเหลือเพื่อนได้ นอกจากการที่ผู้เรียนได้แสดงความสามารถของตนเองที่มีอยู่แล้วนั้น ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนทุกคนนำความสามารถที่โดดเด่น

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

เด่นของตนเองออกมาช่วยเหลือเพื่อนของตนเองด้วย ก็จะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถของตนเองและเพื่อนในห้องเรียนมากยิ่งขึ้น อนุราตา (อังคินันท์ อินทรกำแหง, 2547, หน้า 52-58) ได้กล่าวว่า ในการทำงานเป็นทีม (Team Working) ที่มีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) เป็นการเรียนรู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลที่สูงกว่าการทำงานคนเดียว เนื่องการเรียนรู้แบบร่วมมือมักจะมีการแลกเปลี่ยนแนวความคิด ประสพการณ์ในกลุ่มเล็ก ๆ ที่มีความสนใจร่วมกัน ทุกคนมีโอกาสในการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รับผิดชอบในการเรียนรู้ของกลุ่ม และส่งเสริมความคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) เนื่องจากบุคคลมีความแตกต่างหลากหลาย (Subban, P., 2006) สอดคล้องกับนักการศึกษาวิกิโอทสกี กล่าวถึง แนวทางการเรียนรู้แบบแอกทีฟมักจะรวมถึงการใช้กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการมีส่วนร่วมในการทำงานผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยวิกิโอทสกีได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการทางปัญญาและกิจกรรมทางสังคม นำไปสู่ทฤษฎีการพัฒนาทางสังคมวัฒนธรรมซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนแก้ปัญหาที่เกินระดับพัฒนาการในปัจจุบันโดยได้รับการสนับสนุนจากผู้สอนหรือเพื่อนร่วมงาน (Vygotsky., 1978)

ทั้งนี้ จากการได้วิเคราะห์เกี่ยวกับการศึกษาปัจจุบันจึงควรมุ่งเน้นในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ได้สูงสุด โดยการพัฒนาผู้เรียนที่มีความแตกต่างผ่านกระบวนการการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน และได้นำความสามารถของตนเองออกมาเพื่อพัฒนาและช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มของตนเอง จนถึงการนำความสามารถของตนเองไปช่วยเหลือผู้อื่นในสังคมได้ในอนาคต จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงเป็นการพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี จึงเป็นกระบวนการจัดการความรู้ที่นักวิชาการด้านการศึกษาให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในปัจจุบันนี้ โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล จำเป็นต้องมีการศึกษาและดำเนินการอย่างรอบคอบและโดยเจตนาที่จะตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้ผู้สอนสามารถมองเห็นการเรียนรู้จากความหลากหลายมุมมองของผู้เรียน (Tomlinson, C., 2001 อ้างถึงใน Corley, M. A., 2015, pp. 1-7)

ดังนั้น ผู้เขียนมีความเห็นว่าบทความนี้จะช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับผู้เรียน เพื่อเป็นการพัฒนาผู้เรียนที่มีความแตกต่างและหลากหลายในปัจจุบันให้มีศักยภาพความสามารถและได้นำความสามารถของตนเองไปพัฒนาสังคมให้เจริญงอกงามในอนาคตต่อไป

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ความหมาย

จากการศึกษาความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสำคัญสำหรับการศึกษายุคใหม่เป็นอย่างมาก โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ดังต่อไปนี้

อังคินันท์ อินทรกำแหง (2547, หน้า 53) ได้กล่าวถึงคำว่า Collaborative Learning ตามพจนานุกรมมาจากรากศัพท์ภาษาละติน ที่มีความหมายว่าเป็นการมุ่งที่กระบวนการทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มคำที่นิยมใช้กันในประเทศอังกฤษ ที่ครูอังกฤษช่วยให้นักเรียนทำกิจกรรมตามบทบาทให้ละเอียดและนุ่มนวลมากขึ้น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มนักเรียนเอง ทั้งนี้ Collaborative Learning มักจะมองในประเด็นที่ได้สาระเนื้อหาในทางคุณภาพ มีการวิเคราะห์วิพากษ์พูดคุยกันในกลุ่ม และมีการตอบสนองกันโดยตรง จึงเป็นแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ

สิทธิมา ลายเสมา และ พัลลภ พิริยะสุรวงศ์ (2555, หน้า 101) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) เป็นวิธีการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อศึกษาในสิ่งที่สนใจเหมือนกันโดยการสร้างชิ้นงานหรือทำโครงการแล้วนำเสนอข้อมูลความรู้ที่ได้จากการศึกษาร่วมมือผู้เรียนในแต่ละกลุ่มศึกษาและสร้างความรู้ร่วมกัน โดยใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ การนำเสนอข้อมูลความรู้การเรียนแบบนี้จะสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม (Internal relationship) ซึ่งเกิดขึ้นจากการสร้างงานที่ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากบุคคลต่าง ๆ รอบข้างเพื่อให้งานสำเร็จ นอกจากนี้ในกระบวนการจัดการกับข้อมูลความรู้ การสร้างชิ้นงานหรือทำโครงการร่วมกันของผู้เรียนจะต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งเป็นจุดเด่นในการทำงานร่วมกัน โดยต้องอาศัยการร่วมกระทำและความเข้าใจของกันและกัน (สุพิน ดิษฐกุล, 2543 อ้างถึงใน สิทธิมา ลายเสมา และ พัลลภ พิริยะสุรวงศ์, 2555, หน้า 101)

วชรพร วัชรพงศ์ชัย (2556) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) มีความหมายว่า เป็นการมุ่งกระบวนการทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มคำที่นิยมใช้กันในประเทศอังกฤษ ที่ครูอังกฤษช่วยให้นักเรียนทำกิจกรรมตามบทบาทให้ละเอียดและเข้าใจง่ายมากขึ้น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มนักเรียนเอง ทั้งนี้การเรียนรู้ร่วมกันมักจะมองในประเด็นที่ได้สาระเนื้อหาในทางคุณภาพ มีการวิเคราะห์วิพากษ์พูดคุยกันในกลุ่ม และมีการตอบสนองกันโดยตรง จึงเป็นแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ การเรียนรู้ร่วมกันนั้นจะเน้นที่ธรรมชาติของการเรียนรู้ของกลุ่มคนและเป็นกลุ่มคำที่นิยมใช้กันในระหว่างคนอเมริกันว่า มีแนวโน้มการใช้ในประเด็นที่ได้สาระเนื้อหาในเชิงปริมาณมากกว่า โดยเชื่อว่าการเรียนรู้ร่วมกันก่อให้เกิดความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นเกรดเฉลี่ยหรือจำนวนผลผลิตที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกันมากขึ้น และจะแตกต่างจากวิธีการเรียนรู้แบบเดิมที่ผู้เรียนหรือสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มเรียนรู้อย่างแข่งขันเพื่อความเป็นหนึ่ง

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2554, หน้า 435-444) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) เป็นการเรียนรู้ที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง เนื่องจากกิจกรรมและผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียน

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิต

การสอนนั้นสามารถตอบสนองแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินั้น ผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนการสอนจากผู้สอนเป็นสำคัญ เป็นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียนแบบร่วมกันถือเป็นการเรียนแบบตื่นตัว (Active Learning) ที่ให้ประโยชน์หลายอย่างแก่ผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและมีส่วนรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง

กล่าวโดยสรุป การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนร่วมมือกันในกระบวนการกลุ่ม เพื่อศึกษาสิ่งที่น่าสนใจเหมือนหรือคล้ายกัน การเรียนรู้ร่วมกันเป็นการให้ผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูล มุ่งเน้นให้ได้สาระเนื้อหา และชิ้นงานที่มีคุณภาพ โดยต้องใช้ความสามารถของผู้เรียนในกลุ่มร่วมกันเพื่อให้งานสำเร็จ

หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ Collaborative Learning เป็นการสอนและเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องสร้างองค์ความรู้ขึ้นมาด้วยตนเองและทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้และการร่วมมือช่วยเหลือกัน เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนได้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีสอนที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและส่งเสริมการเรียนรู้จากกันและกัน เป็นความสัมพันธ์สมาชิกเชิงบวกเพื่อบรรลุเป้าหมาย ทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้เพิ่มสูงขึ้น (Turnure&Zeigler, 1958) ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือยังคงมีประโยชน์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดหาเหตุผลอย่างมีระบบ รอบคอบ และการคิดแก้ไขปัญหา ทำให้เข้าใจเนื้อหาความรู้มากยิ่งขึ้น (Kulick & Kulick, 1979) ซึ่งผู้เขียนมีมุมมองว่า การเรียนรู้ร่วมกันจะให้ผลดีมาสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน เนื่องจากการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ศักยภาพที่แตกต่างกันตามความชำนาญของตนเองในการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของกลุ่ม เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ตื่นเต้นและท้าทายให้กับผู้เรียน

นอกจากนี้ เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2011, หน้า 435-444) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) เป็นการเรียนรู้ที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง เนื่องจากการเรียนแบบตื่นตัว (Active Learning) ที่ให้ประโยชน์หลายอย่างแก่ผู้เรียน เป็นวิธีการเรียนที่จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยผู้เรียนต้องพึ่งพาอาศัยกัน มีความรับผิดชอบต่อกันร่วมกัน ทั้งการปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (York, 2003; Karel et al, 2005; Bulu and Yildirim, 2008; สาริพันธ์ ศุภวรรณ, 2545) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปข้อมูลร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งตอบสนองต่อแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนการสอนจากผู้สอนเป็นสำคัญ เป็นผู้เรียนเป็นสำคัญ

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนรู้ของกลุ่มขนาดเล็ก ประมาณ 4-6 คน โดยมุ่งเน้นผลงานมากกว่ากระบวนการ ผู้เรียนจะศึกษาค้นคว้าและอาศัยประสบการณ์ของสมาชิกกลุ่มในการถ่ายทอดเนื้อหาและสร้างความรู้จากสังคม โดยผสานความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ผู้เรียนค้นพบความรู้ใหม่ด้วยตนเองและกระบวนการกลุ่ม และสมาชิกในกลุ่มร่วมกันตรวจสอบผลงาน หรือทำการประเมินผลงานร่วมกัน (Goodsell et al, 1992; Jones and Creese, 2000; สุพิน ดิษฐกุล, 2542)

ทั้งนี้ผู้เขียนเชื่อว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลักการที่นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพได้เป็นอย่างดี และเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนในยุคปัจจุบันหรือการเรียนการสอนในยุคศตวรรษที่ 21 นั่นเอง

องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับผู้เรียน

ผู้เขียนได้ศึกษาองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังต่อไปนี้

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2011, หน้า 435-444) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่ามี 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอสถานการณ์ ในขั้นนี้ผู้สอนเป็นผู้นำเสนอหัวข้อเรื่องที่ต้องการและให้ผู้เรียนศึกษาจากบทเรียน หรือผู้เรียนเลือกศึกษาหัวข้อเรื่องตามความสนใจ ซึ่งในการเลือกหัวข้อเรื่อง ต้องให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจด้วยตนเอง จากนั้นผู้เรียนที่เลือกหัวข้อเดียวกันจับกลุ่มเดียวกัน โดยมีสมาชิกกลุ่มละ 6-8 คน หากมีหัวข้อใดที่มีจำนวนสมาชิกมากเกินไป ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนจับฉลากหรือการจัดกลุ่มด้วยวิธีการที่เหมาะสมได้

ขั้นตอนที่ 2 การประชุมแผนสร้างข้อตกลงร่วมกัน ในขั้นตอนนี้จะให้ผู้เรียนมีการประชุมวางแผนสร้างข้อตกลงร่วมกัน จากนั้นทำการสืบค้น โดยกำหนดเวลาที่เหมาะสม กำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบเขตเนื้อหา วิธีดำเนินการ และการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น อภิปราย ชักถาม เสนอแนะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน จากนั้นเสนอผลการปฏิบัติงานให้ผู้สอนตรวจสอบ เพื่อคัดกรองเนื้อหาที่เหมาะสม และตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออก และให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันเสนอแนะเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 3 การร่วมมือกันระดมสมอง สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบการเรียนรู้และงานที่ได้รับมอบหมาย มีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลที่ได้สืบค้นร่วมกันในกลุ่ม เพื่อทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้ จากนั้นร่วมกันประมวลข้อมูลทั้งหมดให้เป็นความรู้ใหม่

ขั้นตอนที่ 4 การนำเสนอผลงาน แต่ละกลุ่มจัดเตรียมเนื้อหาและนำเสนอข้อมูลที่ได้สรุปร่วมกัน โดยแต่ละกลุ่มจะมีส่วนร่วมในการนำเสนอของกลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มตนเอง และผู้สอนร่วมกับผู้เรียนช่วยกันประเมินผลงานนั้น

ขั้นตอนที่ 5 การอภิปรายและสรุปผล ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพิจารณาข้อบกพร่อง และข้อควรปรับปรุงแก้ไขในการปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้น

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิต

สิทธิชัย ลายเสมา และ พัลลภ พิริยะสุวรรณ (2555, หน้า 101-102) ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญต่างๆ สามารถสรุปขั้นตอนได้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดงาน/ประเด็นปัญหา กำหนดสถานการณ์ปัญหา กำหนดหัวเรื่องต่างๆ ที่ต้องการให้ศึกษา โดยจัดกลุ่มคณะความรู้ ประสบการณ์ เพศ อายุ และกำหนดข้อตกลงร่วมกัน กำหนดเวลาในการศึกษาค้นคว้า เพื่อสร้างโครงการ/ชิ้นงานร่วมกัน ผู้เรียนค้นหาข้อมูลเบื้องต้นในการทำโครงการหรือชิ้นงานโดยการพูดคุย แบ่งปันประสบการณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

2. การประชุมวางแผนการสร้างโครงการ/ชิ้นงาน การระดมสมองเพื่อการวางแผนการสร้างโครงการ โดยมีการกำหนดขอบข่ายเนื้อหา การวางแผนการนำเสนอเรื่องที่ศึกษา การมอบหมายงานให้สมาชิกในกลุ่ม การนำเสนอข้อมูลความรู้ที่ได้ไปศึกษาภายในกลุ่ม การแบ่งความรับผิดชอบให้สมาชิกโดยผู้เรียนแต่ละคนต้องร่วมแสดงความคิดเห็น ปรัชญาหรืออภิปราย ชักถามโต้แย้ง เสนอแนะ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในการกำหนดหรือระบุว่าจะนำเสนอหัวข้อเรื่องในประเด็นที่สนใจ แล้วเสนอผลการปฏิบัติงานของกลุ่ม ให้ผู้สอนตรวจสอบขอบเขตของเนื้อหา เพื่อจะได้ตัดส่วนที่ไม่สอดคล้องหรือไม่จำเป็นออกไป หรือเพิ่มเติมในส่วนที่ขาดหายหรือบกพร่องไปและให้เพื่อนเสนอสิ่งที่อยากรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้น ๆ ด้วย

3. การดำเนินการสร้างโครงการ/ชิ้นงาน งานที่สร้างมีการดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้สมาชิกในกลุ่มได้มีปฏิสัมพันธ์กันให้มากที่สุด สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบการเรียนรู้และภาระงานที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม ผู้เรียนเรียนรู้ไปพร้อมกับการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลที่ผู้เรียนค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ โดยมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ที่ได้ จากนั้นสมาชิกในกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อภิปราย และสกัดเป็นความรู้ของกลุ่ม โดยกลุ่มจะเป็นผู้ควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

4. การนำเสนอผลงาน นำเสนอให้กลุ่มอื่นๆ ได้ทราบและช่วยกันวิพากษ์วิจารณ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นโครงการ สมาชิกแต่ละกลุ่มร่วมกันจัดเตรียมเนื้อหาและนำเสนอสิ่งที่เรียนรู้ตามแผนปฏิบัติงานที่กลุ่มกำหนดไว้

5. การประเมินผล ประเมินผลชิ้นงานกลุ่มโดยตนเอง กลุ่มเพื่อนและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้แต่ละกลุ่มประเมินการนำเสนอของกลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มตนเองด้วย หรือผู้สอนอาจร่วมกับผู้เรียนทั้งชั้นให้ช่วยออกแบบแบบประเมินการนำเสนองานก็ได้ เพื่อใช้ในการประเมิน

ดังนั้น ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปได้ดังนี้

1. นำเสนอสถานการณ์ปัญหา ให้ผู้เรียนศึกษา โดยจัดกลุ่มคณะความสามารถ กลุ่ม 6-8 คน กำหนดข้อตกลงร่วมกัน กำหนดเวลาในการศึกษาค้นคว้า ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์ร่วมกัน

2. ประชุมวางแผนสร้างข้อตกลงร่วมกัน วางแผนการทำงาน แบ่งหน้าที่การทำงาน กำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดเวลาที่เหมาะสม กำหนดขอบเขตเนื้อหา และวิธีดำเนินการ เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้นำเสนอ

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิต

ความคิดเห็น ร่วมกันอภิปราย ชักถาม เสนอแนะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน จากนั้นเสนอผลการปฏิบัติงานให้ผู้สอนตรวจสอบ เพื่อคัดกรองเนื้อหาที่เหมาะสม และตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออก และให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันเสนอแนะเพิ่มเติม

3. ร่วมกันสร้างชิ้นงาน ระดมสมอง ให้สมาชิกให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้มากที่สุด ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการทำงานกลุ่มการปฏิสัมพันธ์พูดคุยกัน มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน จากนั้น อภิปรายและสรุปความรู้ร่วมกัน

4. นำเสนอผลงาน นำเสนอให้กลุ่มอื่น ๆ ได้ทราบและร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์วิเคราะห์ความรู้ร่วมกัน

5. การประเมินผล ประเมินผลงานโดยตนเอง กลุ่มเพื่อน และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้แต่ละกลุ่มประเมินการนำเสนอของกลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มตนเองด้วย

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

ความหมาย

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้นิยามความหมายไว้อย่างสอดคล้องกัน ดังเช่น Tomlinson, C. (1999, p.1, 2003, p.131-133, 2011, p.10) กล่าวถึงความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนที่ผู้สอนต้องมุ่งเน้นจัดกิจกรรมเพื่อตอบสนองความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนอย่างเท่าเทียมกัน ผู้สอนมีบทบาทในการจัดระบบระเบียบการเรียนการสอน จัดโครงสร้างหรือกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่ได้มุ่งเน้นดูแลหรือให้คำแนะนำสำหรับผู้เรียนบางคน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการทำงานร่วมกัน กำหนดขอบเขตในการจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสม เป็นวิธีการเชิงรุกในการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ และปรับการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นต่อการเรียนรู้เพื่อสนองตอบความแตกต่างของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลสูงสุดตามศักยภาพของผู้เรียน สอดคล้องกับ Corley, M. (2015, p.13) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยครูในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทุกคน มีรากฐานมาจากความเชื่อที่ว่า ผู้เรียนกลุ่มใดที่มีความแปรปรวน ครูควรปรับการสอนให้เหมาะสม นอกจากนั้น บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี (2556, หน้า 109) กล่าวถึง การเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ว่าการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ ความสนใจ ความพร้อมของผู้เรียนแต่ละคน ความสอดคล้องกับหลักสูตรและเนื้อหา และให้ความสำคัญต่อจุดประสงค์และกลยุทธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

ดังนั้น ผู้เขียนจึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นตอบสนองความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน โดยผู้สอนต้องมีเทคนิคและทักษะในการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพที่ทำให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันสามารถเรียนรู้ร่วมกันและ

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิต

เรียนรู้ไปพร้อมๆ กันได้อย่างเหมาะสม เกิดการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ลดความเหลื่อมล้ำในการเรียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

หลักการ

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับผู้เรียน

Tomlinson, C. and Marcia B. (2000, pp. 1-2, 2010, p. 15, Tomlinson, C. and Marcia B., 2011, p. 10) ได้เสนอแนวทางขององค์ประกอบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างของผู้เรียนไว้ 4 ประเด็น ดังนี้

1. การเลือกเนื้อหา ครูผู้สอนควรเลือกเนื้อหาตามความต้องการของผู้เรียนและวิธีการเข้าถึงข้อมูลของผู้เรียนแต่ละคน การเรียนแบบกลุ่มย่อย เพื่อสอนความคิดหรือทักษะใหม่สำหรับผู้เรียนที่กระตือรือร้น หรือเพื่อขยายความคิดความเข้าใจ หรือทักษะขั้นสูงของผู้เรียน
2. การออกแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่ใช้เพื่อทำงานให้เสร็จสมบูรณ์ เป็นการสนับสนุนเพิ่มเติมสำหรับผู้เรียนที่กำลังสนใจและกระตือรือร้น มีการจัดกลุ่มให้ผู้เรียนสำรวจหัวข้อย่อยของ หัวข้อใหญ่ในชั้นเรียนที่สนใจเป็นพิเศษ
3. การผลิตผลงานของผู้เรียน สิ่งที่ได้รับหลังจากการจัดการเรียนการสอนหรือโครงการที่ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติและขยายความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้นั้น ใ้รู้บริคส์ในการประเมินผลการเรียนรู้และเพิ่มทักษะที่หลากหลายของผู้เรียน
4. การสร้างสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่เป็นทั้งรูปธรรมและนามธรรมในห้องเรียน สภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่เป็นทั้งรูปธรรมและนามธรรมในห้องเรียนที่เหมาะสมกับ ผู้เรียนที่หลากหลาย และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี

ASCD Learn. Teach. Lead (2011, pp. 1-7) ได้สรุปถึง องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่ เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีองค์ประกอบ 4 ประการ ได้แก่

1. เนื้อหา คือ การที่ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ ที่ให้ผู้เรียนต้องเรียนรู้ มีบทเรียนย่อยเสริม ในหัวข้อหรือทักษะเฉพาะ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสาธิตกลุ่ม หรือการสอนกลุ่มย่อย หรือผู้สอนสามารถ นำเสนอเนื้อหาได้หลายวิธีในห้องเรียน
2. กระบวนการ ผู้สอนควรออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหา มีการสนับสนุนที่แตกต่างกัน การจัดกลุ่มที่แตกต่างกันในหมวดเนื้อหาที่แตกต่างกัน
3. ผลงาน เป็นวิธีการที่ให้ผู้เรียนสาธิตสิ่งที่ผู้เรียนรู้ มีความเข้าใจ และผู้เรียนสามารถทำได้หลังจาก เรียนรู้เป็นระยะเวลานาน มีการประเมินผลที่หลากหลายและการประเมินที่มีประสิทธิภาพ

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

4. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งต่ออารมณ์และความรู้สึก

เครื่องมือสำหรับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีคุณภาพสูง โดย Strickland, C (Strickland, C., 2007 อ้างถึงใน ASCD Learn. Teach. Lead, 2011, pp.1-7) มีคำแนะนำต่อไปนี้สำหรับเนื้อหา กระบวนการ และผลงาน ดังนี้

ตาราง 1 องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

เนื้อหา	กระบวนการ	ผลงาน
1. การอ่าน 2. ฟังเสียงจากเทป 3. ข้อความเน้นย้ำที่สำคัญ 4. หัวข้อที่หลากหลายสำหรับการวิจัย 5. ตัวเลือกการศึกษาอิสระ 6. ศูนย์กลางความสนใจ 7. บทเรียนย่อยเสริมในหัวข้อหรือทักษะเฉพาะ 8. การกระชับหลักสูตร 9. การอ่านออนไลน์ที่ระดับความยากแตกต่างกัน 10. การสาธิต	1. การให้โอกาสที่ผู้เรียนทำงานคนเดียวเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ 2. บทบาทของผู้เรียนเมื่ออยู่ในกลุ่มย่อย 3. บทบาทของเขียนวรรณกรรม 4. การกระตุ้นด้วยบทความที่หลากหลาย 5. การเลือกกิจกรรม 6. การใช้เทคโนโลยีสนับสนุน 7. ความถี่ของการให้ความช่วยเหลือของครู 8. การใช้กราฟิกออร์แกนเซอร์และเอกสารประกอบการสอน 9. การให้การบ้านที่เป็นตัวเลือก เช่น ทำส่วนนี้หากผู้เรียนต้องการฝึกฝนเพิ่มเติมเกี่ยวกับบางเรื่อง หรือทำส่วนนี้ ถ้าผู้เรียนรู้สึกพร้อมสำหรับการท้าทาย	1. เลือกผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองต่อความสนใจที่หลากหลายหรือลีลาการเรียนรู้ 2. กำหนดเวลาหรือกำหนดการตรวจสอบที่หลากหลาย 3. กำหนดเกณฑ์ที่แตกต่างกันสำหรับความสำเร็จ (เช่น จากมือใหม่ถึงมืออาชีพ) 4. ผู้ฟังที่แตกต่างกัน (อายุ, ความรู้พื้นฐาน ฯลฯ) 5. บทบาทที่หลากหลายในการประเมินประสิทธิภาพ 6. คำถามทางเลือกบางคำถามเกี่ยวกับการทดสอบและในแบบทดสอบ
Source: Strickland, C. (2007). Tools for high-quality differentiated instruction: An ASCD action tool. Alexandria, VA: ASCD. Reprinted with permission.		

Kalpana, T. (2014, pp. 1-14) กล่าวถึง องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้แก่

1. ขึ้นอยู่กับเนื้อหา ครูใช้การทดสอบล่วงหน้าเพื่อประเมินว่าผู้เรียนแต่ละคนต้องเริ่มเรียนหัวข้อหรือหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนด

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

2. ขึ้นอยู่กับกระบวนการ ครูมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความหลากหลายของกิจกรรมที่กำหนดตามเป้าหมาย มีกระบวนการจัดกลุ่มที่ยืดหยุ่น และการประเมินผลต่อเนื่อง

3. ขึ้นอยู่กับผลิตผลหรือผลงาน ควรใช้ความหลากหลายของกลยุทธ์การประเมิน

Tomlinson, C. (1999, 2001, 2003 อ้างถึงใน Corley, M., 2015, pp. 1-7) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้แก่

เนื้อหา ได้แก่ สิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้

กระบวนการ ได้แก่ วิธีการสอนเนื้อหา กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ ครูควรมีแนวคิด ทักษะการสอน และกระบวนการที่แตกต่าง มีการจัดกลุ่มที่ยืดหยุ่นตามระดับความพร้อม ความสนใจ และประวัติการเรียนรู้

Moore, K.D. (2015, pp. 52-54) กล่าวถึง องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้แก่

1. เนื้อหา เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้หรือวิธีการที่ผู้เรียนจะเข้าถึงข้อมูล ผู้สอนสามารถใช้สื่อการสอนที่แตกต่างกันในแต่ละระดับความสามารถ ใช้คอมพิวเตอร์นำเสนอแนวคิดผ่านทางสตัทัสบุปกรณและภาพ และพัฒนาความคิดหรือทักษะในกลุ่มย่อยเพื่อขยายความเข้าใจของผู้เรียนที่เรียนช้า การยืดหยุ่นหรือลดปริมาณเนื้อหาในบทเรียน และมุ่งเน้นพัฒนาทักษะขั้นสูงของผู้เรียน

2. กระบวนการกิจกรรม เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำความเข้าใจหรือเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาที่มีความซับซ้อน

3. ผลิตภัณท์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกใช้และขยายผลสิ่งที่ได้เรียนรู้ ใช้รูบริคส์ในการประเมินผลและขยายระดับทักษะที่หลากหลายของผู้เรียน ให้โอกาสผู้เรียนในการเลือกทำงานคนเดียวหรือเป็นกลุ่มในโครงการ เพื่อสร้างผลิตภัณท์หรือผลงานที่ได้รับมอบหมายของตนเอง

4. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เป็นการจัดบรรยากาศและวิธีการทำงานในห้องเรียนที่ตอบสนองความรู้สึกรักของผู้เรียน

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2559, หน้า 65-75) กล่าวถึง องค์ประกอบการเรียนรู้การสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้สรุปดังนี้

1. การสร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ เป็นการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน และการสร้างสื่อการเรียนการสอน เพื่อทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาให้ผู้เรียนสะท้อนคิดในความสำเร็จของตนเอง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาและเพิ่มศักยภาพของตนเอง การเลือกหรือปรับเนื้อหาสาระ สื่อการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำเนินกิจกรรมและสามารถควบคุมภาระงานของตนเองได้

2. การให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่แตกต่างหลากหลาย การวิเคราะห์ความต้องการของตนเองและตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเอง

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

3. การจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียน ให้เป็นไปตามศักยภาพในการเรียนรู้ตนเอง และแผนการประเมินที่สร้างขึ้น

4. การสร้างสื่อการเรียนการสอนเพื่อทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ต้องสร้างหรือรู้จักเลือกสื่อการเรียน เพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์ในการเรียนของผู้เรียน

การเรียนรู้แบบร่วมมือกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับผู้เรียน

จากการศึกษาข้อมูลของนักการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับผู้เรียนข้างต้น ผู้เขียนพบว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสำคัญได้แก่การมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ร่วมเรียนรู้ผ่านกิจกรรมกลุ่มหรือการทำงานกลุ่ม และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้นมีความสำคัญได้แก่การมุ่งเน้นการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันสามารถเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมร่วมกัน ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ยอมรับในความแตกต่างของเพื่อนในกลุ่มของตนเอง และใช้ศักยภาพความสามารถที่ต่างกันมาส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้มากกว่าการจัดการเรียนรู้แบบทั่วไป เนื่องจากผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ร่วมกัน ผู้เรียนได้นำความสามารถของตนเองออกมาส่งเสริมเพื่อนของตนเองและได้รับการพัฒนาความสามารถจากเพื่อนของตนเองด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับสังคมในปัจจุบันที่ต้องมีการพึ่งพาอาศัยกันและกัน ต้องปรับตัวอยู่ในสังคม ต้องรู้เท่าทันผู้อื่นหรือรู้เขารู้เรา หากผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จักการปรับตัว ปรับความคิด ปรับทัศนคติ มีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างทันท่วงทีและมีคุณภาพ และเป็นการส่งเสริมประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในความถูกต้องหรือความผิดพลาดทั้งของตนเองและเพื่อนในกลุ่ม และนำมาปรับใช้กับชีวิตของตนเองอีกด้วย

ดังนั้น ผู้เขียนจึงมีความปรารถนาสนับสนุนส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้นำการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับผู้เรียนมาใช้กับผู้เรียนยุคปัจจุบันและในอนาคต ที่ผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาระบบการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนที่แตกต่าง และทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวและสนใจในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนนั่นเอง

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิต

เอกสารอ้างอิง

- บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี. (2556). รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่
เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต).
นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริวรรณ วณิชพัฒนรัชย์. (2559). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล.
วารสารศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยศิลปากร. 13(12), หน้า 65-75.
- สิทธิมา ลายเสมา และ พัลลภ พิริยะสุรวงศ์. (2555). การเรียนรู้ร่วมกันในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบ
u-Learning. 23(3). วารสารวิทยบริการ. หน้า 100-107.
- อังคินันท์ อินทรกำแหง. (2547). การเรียนรู้ร่วมกันสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย. 10(1). วารสารพฤติกรรม
ศาสตร์. หน้า 52-58.
- ASCD Learn. Teach. Lead. (2011). *What Is Differentiated Instruction and Why
Differentiate?*. ASCD. All Rights Reserved, pp. 1-7.
- Corley, M. A. (2015). *Differentiated Instruction Adjusting to the Needs of All
Learners*. American Institutes for Research Washington, D.C., United States.
- Kalpana, T. (2014). *A Constructivist Perspective on Teaching and Learning: A
Conceptual Framework*. International Research Journal of Social Sciences, 3,
pp. 27-29.
- Newmann, F M, and G G Wehlege. (1993). *Five Standards of Authentic Instruction*.
Educational Leadership, 50(7), pp. 8-12
- Subban, P. (2006). *Differentiated instruction: A research basis*. International.
Education Journal, 7(7), 935-947. ISSN 1443-1475: Shannon.
Research Press. Retrieved April 22, 2019, from <http://iej.com.au>.
- Tomlinson, C. (2001). *How to Differentiate Instruction in Mixed-Ability
Classrooms* (2nd ed). Association for Supervision and Curriculum Development
Alexandria, Virginia USA, pp. 1-2.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society*. Cambridge. MA: Harvard University Press.